

Péter Márta

álomjárás

üdvözl

szobába lépek (valaki
beereszt).
az ágyról apám áll fel
vonásai szerint úgy
hetven, fiatalabb
halála koránál
kiélesedve rajta
minden, a ráncai
tekintete
merő energia.
összeölelkeziünk, inkább
ő ölel engem, majd'
szétroppant, mintha
üdvözlne ebben a más-
féle világban, merthogy
mindketten tudjuk,
ő már meghalt,
én pedig most léptem
(ezek szerint) be. de
azért bizonytalan a
gondolat.

(és e
halálba lépéssel
ébredek, a
nappal-tudatba
lépek vissza)

(1996. június 26.)

sasok

*termőföldek
néhány kis ház*

*.....
óriás sasok
jönnek
három-négy
méteresek, nem
tudni, előbb
látom-e árnyukat
közeledő sötét
felhőt, vagy a
dübörgés ront belém
amint (zsákmányért)
földet érnek
a házba kéne menekülni
aztán anyámnak kiáltok
(mert ő is ott van), hogy a
házba menni nem ajánlott
mert azt is
felkapja
az óriás-
madár*

*(ami az álomból
elevenül, a nyers
dübörgés
robaj – ébredve
jut eszembe,
a sasok tán harci
gépek voltak
repülők
vagy efféle
szimbólumok)*

(1996. december 13. után)

padlás

*a ház padlásán
vagyunk (hogy én
valóm szerint vagy
lelki szemlélőként,
nem tudom), idegenek
vízszintje szerte, tán
hosszú útra
kelve.
s tényleg,
a padlástér úgy
zakatol és megy
akár egy vonat
utazik a padlás
utaznak benne
mind
az idegenek*

*(a háború alatt
családtól hagyva
is állt a ház
talán idegenek
éltek benne, s
bútorral, ingó-
sággal tűntek
el)*

(2000. június 17.)

kör

*egy kör
amiből
ki-
fordultam*

*(leraktam
negyed-
századot)*

(2009. november 7.)

gyűrűk

*gyűrűk
pecsétgyűrű-
formák
valahogy
tudom, honnan
milyen tájról-
időből
lebegnek
elő
az egyiken
a fiú (kisfiú
kori képe)*

(2007. szeptember 4.)

emléksúlyos

*kórház, kórterem
judit fekszik ott
belépek a sötétnyi
szobába
öt ágy
nem szabályos
rendben. a
lepedők, takarók
is sötétek (zöld-
szürkék), a teremben
is sötét
judit rögtön az
ajtó mellett
nincs eszméleténél.
a többiek sem.
gondoló kérdés csak:
miért nincs magánál
itt senki, aztán
kifordulok a kór-
teremből, hogy
segítséget kérjek (mert
valakit láttam
elsuhanni), de
csak az üres*

*folyosó, az marad.
visszalépek hát
a sötét terembe
(mintha verembe, kór-
verembe lépnék)
és judit.
csak
fekszik a
hányásmaradékban,
kicsire zsugorulva,
olykor öntudatlanul(?)
nyög egyet a
sűrű remény-
telenben*

*(emléksúlyos álom
volt ez egy városi
nagykórház intenzív
osztályáról, ahol
az ápoltak majdnem
ápoltak is voltak, szerv-
raktárak?, férfiak, nők,
öreges, gyerekes egy
terembe hordva, kikötözve,
ágyaikhoz kötve, csak a
kikötés módja
változott
semmi
több)*

(1996. június 26.)

vers

*arra eszmélek
álomból gyűrődve
ki, hogy verset mondok
egy vers jön a
számból, és
gondolok rá
hogy azonnal
leírom, de
aztán eltűnt
bennem*

*(lehet, hogy
cypriantól,
hogy ő küldte
hisz' alig
két hete
lett múlt)*

(2005. szeptember 10.)

vízi balett

*házunk tele
vízzel, nagy
medence az egész
a középső szoba
is, vízi balettet
mutatunk be ott
(valami polcrend-
be kapaszkodva,
hatan-heten
gimnasztikázunk)
idő után
légszomjazom
indulok a víz
színeire, s
közben csodál-
kozom, hogy a
ház fala még
bírja, nem
omol
szét*

*(tényleg csoda
hogy nem
adta magát a
benne áradó,
túláradó
súlyos
erőknek)*

(2004. szeptember 8.)

meleg

*nagy terem,
teremféle
sok ember ül
benne
ülnek sorban és
egyre melegebb
a bent
(mint egy kemence
belül), de
senki nem
menekül. csak
kint nyugtalanok
várják a bejutást
sokan követelőznek
is, hogy ők akarnak
előbb, hamarabb*

*(mintha tisztulás-
esély volna ez a
végső felvonás
előtt – de sok
ember még
akkor is
követel)*

(2002. szeptember 20.)

bőröndök

*egy autó. vagy négyen
pakolnak bele, de
valakinek túl sok
a bőröndje, legalább
hat nagy, közepesből
úgy tizenhat, és elő-
kerül néhány góliát
is. aztán valamilyen
módon sikerül
a rakodási
művelet*

*(sokan mentek,
készülődtek
el)*

(1996. január 22.)